

چرا فوتبال مثل والیبال و کشتی موفق نیست؟

شهریور 30، 1393

می‌گویند فوتبال جنگ زمان صلح است و می‌گوییم کاش چنین نبود. ✖
برای درک چرایی این خواسته کافی است آرامش والیبال را در انتخاب ولاسکو یا آمدن کوچ ببینید و آن را با تلاش برای تمدید قرارداد کیروش مقایسه کنید و ببینید که برای آن قرارداد والیبالی‌ها تصمیم می‌گیرند و برای این قرارداد فوتبالی‌ها ته صف تصمیم‌سازان هستند!

آنچه در ورزشگاه بلوهوریزنته و مقابل آرژانتین رقم خورد در واقع نمای کاملی از استعداد فوتبال ایران بود که مقابل لئومسی و هیگوان و ماسکرانو و همه بزرگان فوتبال دنیا به نمایش جهانی رسید. در آن دیدار شیران پارسی کاری کردند که نایب قهرمان جهان مات و مبهوت مانده بود. البته که مسی تیر آخر را زد اما ایران آنقدر عالی بود که آن شب با وجود شکست برخی از مردم ایران به خیابانها ریختند. شاید برای ضربه سر دژاگه بود، شاید برای پنالتی که داور صرب آن را ندیده بود، شاید برای...

هرچه که بود نماد استعداد ایران بود اما پرسشی بزرگ وجود دارد برای مردم ایران و آن پرسش این است: با وجود این همه خواهندگی و شایستگی چرا فوتبال ایران مثل والیبال و بسکتبال و کشتی رشد نمی‌کند و به سطح اول فوتبال دنیا نمی‌رسد و حتی برخی مواقع به ویتنام هم می‌بازد؟

پاسخ به این پرسش در برکناری آقای گل جهان است در هفته هفتم و دخالت شدید سیاسیون در فوتبال و عدم دخالت همین سیاسیون در والیبال و کشتی و بسکتبال! جرم دایی جوانگرایی شدید در پرسپولیس بود یعنی در یکی از سیاسی‌ترین دو تیم ایران! و نتیجه نگرفتن تا هفته هفتم این برکناری هم نمادی بود از دلیل عدم توفیق در سطح اول بین‌الملل.

اجازه بدهید از زاویه‌ای دیگر به این ماجرا نگاه کنیم؛ در والیبال سالها کار انجام شد و هیچکس کاری به کار پایه‌های والیبال نداشت. شکست‌های والیبال برای کسی مهم نبود تا روزی که ولاسکو را آوردند و یک مرتبه با آن کار پایه ای ولاسکو کاری کرد کارستان اما باز هم

کسی با آنها کاری نداشت.

ولاسکو رفت و فدراسیون والیبال کوچ را آورد. یک مربی میلیاردي دیگر جانشین مربی قبلی میلیاردي شد و باز هم کسی کاری با والیبال نداشت اما سه ماه بود که فدراسیون میخواست قرارداد کی روش را تمدید کند. در طول این سه ماه وزیر و وکیل و نماینده مجلسی نمانده که در این مورد نظر ندهند و برای فدراسیون تخصصی فوتبال تعیین و تکلیف نکنند!

در واقع برای تمدید قرارداد کی روش باید از هفت خوان رستم عبور کرد، اما برای قرارداد ولاسکو و یا کوچ کسی چیزی نمیگوید و فدراسیون تخصصی والیبال به سادگی تصمیم خودش را میگیرد.

تفاوت همینجاست که فوتبالیها به سبب وحشت از اتفاقی که برای دایی رخ داد و هرماه هم برای یکی دیگر در فوتبال رخ میدهد، سازندگی را سر دار میبرند و تنها به نتیجه گیری در همین امروزشان میاندیشند و تازه به همان هم که میاندیشند باید نظر سیاسیون را هم بدانند!

به گزارش مهر، کاش فوتبال، جنگ زمان صلح نبود تا اینهمه سیاسی نباشد. شاید در آن صورت تیمهای پایه‌ای هم می‌توانستند رشد کنند. شاید در آن صورت تیم دایی برای سال بعد 10 تا ملی‌پوش به تیم ملی میداد اما مربی پرسپولیس را غیر ورزشیها انتخاب می‌کنند و مربی تیم ملی را هم ایضا!

سرمربیهای تیم ملی طی سالهای اخیر همگی در جایی به جز فدراسیون تخصصی فوتبال انتخاب شده اند و تمام برکناری تیمهای بزرگ که سازنده تیمهای ملی هستند نیز در جایی بالاتر از باشگاهها انتخاب میشوند و البته که در چنین شرایطی صعود این فوتبال قوانین گیتی را به هم میریزد.

ابتکار